

Posłaniec św. Brunona

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Numer 116

29 września 2013 r.

Boże Ojcze dziękujemy Ci
za to, że rodzinę stworzysz z nas,
która jednym sercem wielbi Cię
i prosi Cię, Ojcze nasz:
Spraw by miłość zwyciężyła gniew,
aby ustał już na ziemi płacz,
spraw, by wspólnym domem stał się świat,
prosimy Cię, Ojcze nasz.

Gen Rosso

Jako chrześcijanie musimy nauczyć się dotrzymywać kroku pędzącemu światu, a jednocześnie pozostać wyciszeni w swoich sercach, tak by móc słyszeć słowa Boga skierowane do nas, do naszych rodzin i do całego Kościoła.

Bóg nie chce, abyśmy porzucili swoje plany związane z rodziną, pracą, małżeństwem... Chce tylko, aby Jezus był dla nas najważniejszy. Chce nauczyć nas w jaki sposób możemy osiągnąć równowagę między naszymi nadziejami i marzeniami a Jego pragnieniem przebywania z nami przez całą wieczność. Wie, jak wiele innych celów próbuje zająć w naszych sercach pierwsze miejsce. Wie też, że jeśli pozwolimy, by nasze własne cele i pragnienia całkowicie zdominowały nasze myślenie, trudno nam będzie usłyszeć Jego słowa wskazujące nam kierunek i podnoszące na duchu.

Jesteśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boże, dlatego mamy zdolność pojmowania rzeczy nie tylko na poziomie ludzkim, ale i duchowym. Posiadamy „duchowy zmysł”, który pozwala nam rozpoznać głos Boga i Jego działanie w naszym życiu. Mamy też zdolność posługiwania się intuicją, wyobraźnią, pamięcią, umiejętność dokonywania wyborów. Każda z tych zdolności ma wymiar duchowy, nie tylko naturalny. Ten wymiar duchowy zaczyna się w nas z chwilą przyjęcia chrztu świętego i wzrasta w miarę naszego zbliżania się do Jezusa poprzez modlitwę, Eucharystię, lekturę Pisma Świętego. Jeśli pozwolimy na wzrost wymiaru duchowego w naszym życiu, wówczas zaczniemy rozumieć powołanie jakim Bóg nas obdarza. Nauczmy się, w jaki sposób to, co naturalne współpracuje z tym, co duchowe. Ujrzymy, że Bóg prowadzi nas ku wypełnieniu swoich świętych zamiarów.

ks. Dariusz

Ewangelia wg Św. Łukasza (Łk 16, 19-31)

Jezus powiedział do faryzeuszów:

«Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizaly jego wrzody. Umarł żebrak i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany. Gdy w Otchłani, pogrążony w mękach, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: Ojczy Abrahama, ulituj się nade mną i pošlij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu. Lecz Abraham odrzekł: Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedole; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać.

Tamten rzekł: Proszę cię więc, ojczy, pošlij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci: niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki. Lecz Abraham odparł: Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają. Tamten odrzekł: Nie, ojczy Abrahama, lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawróca.

Odpowiedział mu: Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą».

* * * * *

JAKIE ŻYCIE, TAKA WIECZNOŚĆ

Życie ludzkie przypomina most wiodący z brzegu doczesności na brzeg wieczności. Most jednokierunkowy, na którym nie można zawrócić. Ewangeliczna przypowieść ukazuje nam dwóch ludzi, którzy ów most pokonali: to żebrak Łazarz i człowiek bogaty. Temu pierwszemu brakowało w życiu wszystkiego, nawet artykułów pierwszej potrzeby. Ten drugi był tak nieprzyzwoicie bogaty, że nie był zdolny, a może nie chciał, dostrzec przyczyny i zależności

pomiędzy swoją zamożnością a cudzą nędzą.

Wreszcie, obu widzimy już po drugiej stronie mostu, na brzegu wieczności. A tam ich los radykalnie się odmienił. Łazarz „na łonie Abrahama” doświadcza wiecznej szczęśliwości, której nie zaznał na ziemi, gdy cierpliwie oczekiwał na „odpadki ze stołu bogacza” i gdy „psy przychodziły i lizaly jego wrzody”. Bogacz cierpi w piekle wśród ludzi, których można zaliczyć do dwóch kategorii. Do pierwszej należą ci, którzy sensem swojego życia uczynili czynienie zła. Do drugiej, w której odnajdujemy ewangelicznego bogacza, zaliczamy tych, którzy zaniechali czynienia dobra. Wydaje się, że tych drugich może być zdecydowanie więcej.

Każdy z nas znajduje się dziś w określonym miejscu na moście wiodącym do wieczności. Musimy pamiętać, że jakość życia wiecznego zależy od jakości życia ziemskiego. Życie na ziemi i decyzje, które tu podejmujemy, zostaną zapisane po tamtej stronie na wieki. A więc, jakie życie tu, taka wieczność tam.

Przedruk za „Dzień Pański”

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w poniedziałek**, 30 września – **Święty Hieronim** (ok. 345-419 lub 420), prezbiter, doktor Kościoła, któremu zawdzięczamy tłumaczenie Pisma Świętego na język łaciński (wspomnienie obowiązkowe);
- **w wtorek**, 1 października – **Święta Teresa od Dzieciątka Jezus** (1873-1897), dziewica i doktor Kościoła, patronka misji katolickich (wspomnienie obowiązkowe);
- **w piątek**, 4 października – **Święty Franciszek z Asyżu** (1182-1226), ojciec wielkiej rodziny franciszkańskiej, stygmatyk, którego duchowość wywiera olbrzymi wpływ na życie wierzących i Kościoła po dzień dzisiejszy (wspomnienie obowiązkowe);
- **w sobotę**, 5 października – **Święta Faustyna Kowalska** (1905-1938), dziewica, siostra ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia; Błogosławiony Jan Paweł II zwykł ją nazywać „iskrą Bożego Miłosierdzia”, która wyszła z Polski (wspomnienie obowiązkowe).

Modlitwa do odmawiania przed rozpoczęciem przeglądania stron Internetu

Wszechmogący i wieczny Boże, który stworzyłeś nas na Swój obraz i podobieństwo i nakazałeś nam poszukiwać dobra, prawdy i piękna, zwłaszcza w świętej osobie Twego jednorodzonego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa Ciebie prosimy, racz sprawić za wstawiennictwem Świętego Izydora, biskupa i doktora, abyśmy w naszych podróżach po internecie kierowali się tylko do stron zgodnych z Twoją wolą i traktowali wszelkie napotkane dusze z miłosierdziem i cierpliwością. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

* * * * *

Święty Izydor- biskup, doktor Kościoła, ok... 554-636.

Hiszpańscy informatycy ze Służby Obserwacyjnej Internetu w Barcelonie, inspirowani wskazówkami i zaleceniami Papieskiej Rady Środków Społecznego Przekazu, uznali św. Izydora z Sewilli za patrona Internetu. Przemawia za tym, ich zdaniem, najbardziej znane dzieło świętego - *Etymologiarum libri XX seu Origines* - uporządkowany zbiór wiadomości z różnych dziedzin wiedzy i życia oraz umiejętności praktycznych zorganizowany podobnie do współczesnych baz danych.

Legenda głosi, że przy narodzinach dziecka rój pszczoł osiadł na jego ustach i zostawił na nich słodki miód. Miała to być zapowiedź daru niezwykłej wymowy, jaką szczylił się Święty.

Według podania św. Izydor miał pochodzić z Nowej Kartaginy, w prowincji Murcji, ze znakomitej rodziny rzymskiej i hiszpańskiej. W czasie najazdu na Hiszpanię cesarza wschodnio-rzymskiego jego ojciec, Sewerian, miał z żoną i dziećmi uciec do Sewilli w roku 554, gdzie w tym samym roku miał mu się urodzić św. Izydor.

Po rychłej śmierci rodziców wychowaniem młodszego rodzeństwa zajął się najstarszy brat, św. Leander, który był wówczas arcybiskupem w Sewilli. Przy boku brata miał Święty okazje przypatrzeć się z bliska burzliwym wydarzeniom, jakie przeżywała Hiszpania: podróży św. Leandra aż do Konstantynopola dla uzyskania pomocy cesarza, kiedy to arikański król Wizygotów, Leowigild, zamordował św. Hermenegilda, swojego syna (585), tylko dlatego, że przeszedł na wiarę katolicką. Tenże król skazał też na wygnanie św. Leandra (584), samowolnie pozbawiając go stolicy biskupiej. Przeżywał także św. Izydor obłężenie przez Leowigilda Sewilli (583-584). Doczekał się jednak chwili nawrócenia Wizygotów po śmierci Leowigilda.

Po śmierci św. Leandra (599) św. Izydor został wybrany na jego miejsce metropolitą Sewilli. Przez 37 lat rządził archidiecezją mądrze i gorliwie. Wyróżnił się jako dobry pasterz, dzielny administrator i ojciec dla swoich wiernych. Zawołał kilka synodów, na których uchwalano prawa, dotyczące karności religijnej i życia kościelnego. I tak na synodzie narodowym w Toledo (633) ułożono symbol wiary, który przez długie wieki był odmawiany w liturgii nie tylko w Hiszpanii, ale poza jej granicami. Ustalono również dla całego państwa jednolitą liturgię i wyznaczono stałe terminy dla synodów.

Jak piękne było życie tego męża stanu, tak niemiłej wzruszająca była jego śmierć. Kazał zanieść się do katedry i w obecności biskupów sufraganów (pomocniczych), kapłanów i ludu zdyktował swoje szaty biskupie, a wdział pokutny wór, głowę posypał popiołem i zalany łzami odbył spowiedź publiczną. Błagał, by mu odpuszczono jego przewiny i zaniebdania, i by się za niego modlono. Potem przyjął Komunię świętą pod dwoma postaciami i pożegnał się ze wszystkimi pocałunkiem pokoju. Zaniesiony do swojej izby po 4 dniach oddał Bogu ducha 4 kwietnia 636 roku, gdy miał 82 lata. Pochowano go obok św. Leandra i św. Florentyny. W roku 1063 jego śmiertelne szczątki przeniesiono do Leonu, gdzie spoczywają dotąd. Kanonizacja formalna św. Izydora z Sewilli odbyła się dopiero w 1598 roku Papież Innocenty XIII ogłosił św. Izydora doktorem Kościoła (1722). Św. Izydor z Sewilli jest najwybitniejszym z biskupów-świętych, jakich wydała Hiszpania.

Święty nasz zostawił także trwały ślad w literaturze kościelnej. Św. Bralion, jego uczeń i sekretarz, wymienia 20 zastawionych przez św. Izydora dzieł. Zwalczał w nich arianizm, zostawił wykład prawd wiary i moralności, pisał o dziejach Gotów i Wandalów, którzy opanowali jego święty kraj. Największym wszakże dziełem, jakie zostawił, to *Codex etimologiarum* - próba pierwszej naukowej encyklopedii ogólnej, syntezy wiedzy, jaką za jego czasów posiadano. Wielka szkoda, że zaginęły listy Świętego, które by rzuciły snop światła na warunki etniczne, kulturalne, religijne i polityczne Hiszpanii na przestrzeni prawie 100 lat, w których wypadła żyć i działać św. Izydorowi.

Ks. Wincenty Zaleski SDB, Święci na każdy dzień

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze święte: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (na Cmentarzu), 18⁰⁰;
w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Inne nabożeństwa:

- **Modlitwa Różańcowa z Koronką do Miłosierdzia Bożego** każdego dnia o godz. 17⁰⁰
 - **Adoracja** wynagradzająco-pokutna ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa w każdą niedzielę po mszy św. o godz. 7⁰⁰ prowadzona przez Wspólnotę dla Intronizacji NSPJ
 - W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ **Adoracja Najświętszego Sakramentu** prowadzona przez **Ruch Rodzin Nazaretańskich**. Spotkania GRUPY MAŁŻEŃSKIEJ RRN (Rodziców i Dzieci) co drugi piątek po mszy św. o godz. 18⁰⁰.
 - Wspólnota Odnowy w Duchu świętym zaprasza na spotkania modlitwne w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰ w sali na zapleczu kościoła.
 - W każdy pierwszy wtorek miesiąca o godz. 16⁰⁰ - osoby korzystające z pomocy Parafialnego Zespołu Caritas modlą się na Różańcu w intencji wszystkich darczyńców i sponsorów.
 - **Różaniec Fatimski** 13-go każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰
- Kancelaria czynna jest:** pon. - czwartek od 8³⁰ do 10⁰⁰; piątek i sobota od 16⁰⁰ do 18⁰⁰.

W każdy piątek od godziny 17⁰⁰ istnieje możliwość skorzystania z bezpłatnej pomocy psychologicznej w ramach funkcjonującej **Poradni Rodzinnej** przy naszej parafii. Zapraszamy każdego, kto jest zaniepokojony swoją sytuacją małżeńską, domową czy rodzinną. Porad udziela pan psycholog (tel. 602 460 998 lub 86 216 3955).

* * * * *

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejsza niedziela w kalendarzu liturgicznym przykrywa święto Archaniołów: Michała, Gabriela i Rafała. A w środę, 2 października, wspominamy świętych Aniołów Stróżów. Może na co dzień nie zawsze pamiętamy, że to miłosierny Bóg troszczy się o każdego, posyłając swoich Aniołów, którzy chronią nas i nam pomagają. Anioły są namacalnym przejawem obecności Boga w świecie, Jego głosem. Łączą niebo z ziemią. Dlatego korzystajmy z ich pośrednictwa, prosimy o pomoc, zwłaszcza w trudnych sprawach, kiedy zaczyna brakować nadziei.
2. W najbliższy wtorek wchodzimy w październik – miesiąc modlitwy różańcowej. Już dzisiaj zachęcam wszystkich parafian: dzieci, młodzież i dorosłych, do licznego udziału w codziennej Mszy Świętej i w nabożeństwie różańcowym, które w naszym kościele będziemy celebrowali o godzinie 18⁰⁰, zaś w niedzielę o godz. 11⁰⁰. Tych zaś, którym trudniej dotrzeć do kościoła, proszę o wspólne odmawianie różańca w domach. W naszych modlitwach pamiętajmy też o studentach rozpoczynających rok akademicki.
3. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. Pamiętajmy, że z daru Bożego miłosierdzia możemy korzystać zwłaszcza przez ręce kapłanów. Dlatego w czwartek prosimy o liczne i święte powołania do kapłaństwa, o wytrwanie dla tych, którzy zostali już powołani do pracy w Winnicy Pańskiej. A w pierwszy piątek miesiąca wprost doświadczajmy Miłosiernej Miłości, płynącej z przebitego Jezusowego Serca, odnawiając naszą komunie z Bogiem i braćmi. Okazja do spowiedzi świętej pierwszopiątkowej w naszym kościele od godz. 17⁰⁰. W sobotę na Mszy Św. o godz. 18⁰⁰ – przygotowanie liturgiczne dla dzieci przygotowujących się do I Komunii Św.
4. W przyszłą niedzielę – 6.10 o godz. 14⁰⁰ - w naszym kościele odbędzie się koncert Łomżyńskiej Filharmonii Kameralnej w ramach jesiennego festiwalu „Sacrum et Musica”. Zapraszamy!!!

Wasz Proboszcz

Parafia Rzymsko - Katolicka pw. Św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu
18 - 400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 135

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz: ks. Dariusz Nagórski, tel. 86 216 39 55, 602 764 839,

ks. Andrzej Łupiński, ks. Piotr Kleczyński, ks. Piotr Ogrodowicz - tel. na wikariat 86 216 94 50

ks. Infułat Henryk Jankowski

E-mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl